

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2014. gada 27. martā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 47. pants —
Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību — Valsts nodevas par darbību veikšanu tiesu iestādēs,
iesniedzot apelācijas sūdzību darba un sociālo jautājumu lietās — Savienības tiesību īstenošana —
Neesamība — Savienības tiesību piemērošanas joma — Tiesas kompetences neesamība

Lietā C-265/13

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Juzgado de lo Social Nr. 2 de Terrassa* (Spānija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2013. gada 3. maijā un kas Tiesā reģistrēts 2013. gada 15. maijā, tiesvedībā

Emiliano Torralbo Marcos

pret

Korota SA,

Fondo de Garantía Salarial.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], Tiesas priekšsēdētāja vietnieks K. Lēnartss [*K. Lenaerts*] (referents), tiesneši Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*], Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] un A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*],

ģenerālvokāts N. Jēskinens [*N. Jääskinen*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— Spānijas valdības vārdā – *S. Centeno Huerta*, pārstāve,

— Eiropas Komisijas vārdā – *I. Martínez del Peral* un *H. Krämer*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklauššanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – spāņu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 47. pantu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā *E. Torralbo Marcos* prasībā pret *Korota SA* (turpmāk tekstā – “*Korota*”) un *Fondo de Garantía Salarial* (Algu garantiju fonds, turpmāk tekstā – “*Fogasa*”) par atlīdzinājumu, kas *E. Torralbo Marcos* pienākas tāpēc, ka tiesiskās aizsardzības procesā esošā *Korota* viņu atlaidusi no darba.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Direktīvas 2008/94/EK par darba ņēmēju aizsardzību to darba devēja maksātnespējas gadījumā (OV L 283, 36. lpp.) 1. panta 1. punktā ir noteikts:

“Šī direktīva attiecas uz tām darba ņēmēju prasībām pret darba devējiem, kas atzīti par maksātnespējīgiem 2. panta 1. punkta nozīmē, kuras izriet no darba līgumiem vai darba attiecībām.”

- 4 Saskaņā ar šīs direktīvas 2. panta 1. punktu:

“Šajā direktīvā darba devēju uzskata par maksātnespējīgu, ja ir iesniegts pieprasījums sākt uz darba devēja maksātnespēju balstītu attiecīgās dalībvalsts normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētu kopēju procesu, pilnībā vai daļēji vērst piedziņu pret darba devēja mantu un iecelt likvidatoru vai personu, kas veic šādu uzdevumu, un iestāde, kuras kompetencē tas ir saskaņā ar minētajiem aktiem:

- a) vai nu nolēmusi sākt procesu;
- b) vai noteikusi, ka darba devēja uzņēmums galīgi ir slēgts un ka pieejamā manta nav pietiekama, lai garantētu procesa sākšanu.”

- 5 Saskaņā ar minētās direktīvas 3. panta pirmo daļu:

“Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka saskaņā ar 4. pantu garantiju iestādes garantē to, ka apmierina darba ņēmēju prasījumus attiecībā uz darba samaksu, kas izriet no darba līgumiem vai darba attiecībām, ietverot atlaišanas pabalstus sakarā ar darba attiecību pārtraukšanu, ja tos paredz valsts tiesību akti.”

Spānijas tiesības

- 6 1996. gada 10. janvāra Likuma Nr. 1/1996 par bezmaksas juridisko palīdzību (*Ley 1/1996 de asistencia jurídica gratuita*) (1996. gada 12. janvāra *BOE* Nr. 11, 793. lpp.; turpmāk tekstā – “*Ley 1/1996*”) 2. pantā “Piemērošanas subjektu loks” ir paredzēts:

“Šajā likumā un Spānijai šajā jomā saistošajos starptautiskajos līgumos un konvencijās noteiktajā kārtībā un apmērā tiesības uz bezmaksas juridisku palīdzību ir:

[..]

d) darba un sociālo jautājumu lietās arī darba ņēmējiem un sociālā nodrošinājuma sistēmas pabalstu saņēmējiem, gan aizstāvoties tiesā, gan ceļot prasības, lai īstenotu no darba tiesiskajām attiecībām izrietošās tiesības tiesiskās aizsardzības procesos.”

7 *Ley 1/1996* 6. panta “Tiesību substantīvais saturs” formulējums ir šāds:

“Tiesībās uz bezmaksas juridisko palīdzību ietilpst šādi atvieglojumi:

[..]

5) atbrīvojums no pienākuma maksāt valsts nodevu par darbību veikšanu tiesu iestādēs, kā arī no pienākuma maksāt prasību celšanai vajadzīgo drošības naudu.”

8 2012. gada 20. novembra Likuma Nr. 10/2012 par konkrētu nodevu noteikšanu tiesu administrēšanas un Toksikoloģijas un tiesu medicīnas valsts institūta darbā (*Ley 10/2012* por la que se regulan determinadas tasas en el ámbito de la Administración de Justicia y del Instituto Nacional de Toxicología y Ciencias Forenses), (2012. gada 21. novembra *BOE* Nr. 280, 80820. lpp.; turpmāk tekstā – “*Ley 10/2012*”) 1. pantā “Par tiesu varas īstenošanu civillietās, administratīvajās, kā arī darba un sociālo jautājumu lietās maksājamās nodevas piemērošanas joma” ir noteikts:

“Par tiesu varas īstenošanu civillietās, administratīvajās, kā arī darba un sociālo jautājumu lietās maksājamā nodeva ir valsts nodeva, kuru no visiem iekasē vienādi visā valsts teritorijā šajā likumā paredzētajos gadījumos. [..]”

9 Šā likuma 2. pants “Ar nodevu apliekamā darbība” ir izteikts šādā redakcijā:

“Ar nodevu apliekamā darbība ir tiesu varas īstenošana saistībā ar šādu procesuālo darbību veikšanu:

[..]

f) “suplicación” [jeb apelācijas] un kasācijas sūdzību iesniegšana darba un sociālo jautājumu lietās.”

10 Minētā likuma 3. panta “Nodevas maksātājs” 1. punktā ir paredzēts:

“Nodevas maksātājs ir persona, kas lūdz īstenot tiesu varu un veic ar to apliekamo darbību.”

11 Atbrīvojumu no nodevas reglamentējošā šā paša likuma 4. panta 2. un 3. punkts ir formulēti šādi:

“2. Katrā ziņā no nodokļa samaksas ir atbrīvotas zemāk minētās personas:

a) personas, kurām ir piešķirtas tiesības uz bezmaksas juridisko palīdzību un kuras pierāda, ka tās atbilstoši to reglamentējošajiem tiesību aktiem atbilst tālab izvirzītajiem nosacījumiem.

[..]

3. Darba un sociālo jautājumu lietās darbinieka vai pašnodarbinātas personas statusā esošie darba ņēmēji saņem 60 % atbrīvojumu no “suplicación” un kasācijas sūdzību iesniegšanas gadījumā maksājamās nodevas summas.”

12 Jautājumam par nodevas iekasējamību veltītā *Ley 10/2012* 5. panta 3. punktā ir noteikts:

“Darba un sociālo jautājumu lietās nodeva kļūst iekasējama “suplicación” vai kasācijas sūdzības iesniegšanas brīdī.”

- 13 Ar nodevu apliekamā bāze ir noteikta šā likuma 6. pantā. Savukārt nodevas apmēra aprēķināšanu reglamentējošajā 7. pantā nodeva par “suplicación” sūdzības iesniegšanu darba un sociālo lietu tiesā principā ir noteikta EUR 500 apmērā. Šim apmēram ir pieskaitāma summa, ko iegūst, ar nodevu apliekamajai bāzei piemērojot 0,1 % likmi, un kas nepārsniedz EUR 2000, ja nodevas maksātājs ir fiziska persona. Minētā likuma 8. pantā ir izklāstīts nodevas “pašapņēkšana” un samaksas mehānisms.

Pamatlietas fakti un prejudiciālie jautājumi

- 14 Kopš 2008. gada 16. jūnija *Korota* ir tiesiskās aizsardzības procesā.
- 15 2010. gada 16. jūnijā *Juzgado de lo Mercantil Nr. 4 de Barcelona* [Barselonas Komerctiesa Nr. 4] pasludināja spriedumu, kura rezolutīvajā daļā ir teikts:
- “Apstiprināt *Korota* 2010. gada 9. aprīlī piedāvāto un kreditoru apstiprināto tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plānu; par tās izpildi *Korota* ir jāatskaitās šai tiesai reizi sešos mēnešos. Tiesiskās aizsardzības procesa administrēšanu tiek nolemts izbeigt ar šā sprieduma dienu.”
- 16 *E. Torralbo Marcos* un *Korota* starpā 2012. gada 25. jūnijā iesniedzējtiesas kanclerjā apstiprinātajā izlīgumā (turpmāk tekstā – “izlīgums”) ir noteikts:
- “1. [*Korota*] atkārtoti apstiprina uzteikuma iemeslus un tikai izlīgšanas mērķiem atzīst uzteikuma nepamatotību. Tā piedāvā samaksāt summu EUR 14 090 apmērā kaitējuma atlīdzināšanai un EUR 992,66 par uzteikuma termiņa neievērošanu kopā ar šajā strīdā prasītajiem neto maksājumiem EUR 6563 apmērā.
2. [*E. Torralbo Marcos*] akceptē šīs summas, un abi līdzēji vienojas, ka to noslēgtais darba līgums ir uzskatāms par izbeigtu kopš 2012. gada 27. februāra.
- [..]”
- 17 2012. gada 3. oktobrī *E. Torralbo Marcos* iesniedzējtiesai lūdza nodrošināt izlīguma izpildi, tāpēc ka *Korota* nav izpildījusi savas saistības.
- 18 Ar 2012. gada 13. novembra lēmumu iesniedzējtiesa uzdeva attiecībā pret *Korota* veikt piespiedu izpildes darbības izlīguma izpildei. Tomēr tajā pašā dienā izpildes lietvedība tika apturēta, tāpēc ka attiecībā uz *Korota* bija apstiprināts tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plāns un nebija mantas, kas būtu līdz tam apķīlāta.
- 19 Iesniedzējtiesas sekretāra tās pašas dienas lēmumā *E. Torralbo Marcos* tika darīts zināms, ka viņš ar saviem prasījumiem pret *Korota* var vērsties attiecīgajā *Juzgado de lo Mercantil*, kurai šī lieta ir piekritīga.
- 20 Par šo lēmumu *E. Torralbo Marcos* iesniedza blakus sūdzību (*recurso de reposición*), jo, tā kā *Juzgado de lo Mercantil Nr. 4 de Barcelona* ir apstiprinājusi tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plānu un nolēmusi izbeigt tiesiskās aizsardzības procesa administrēšanu, izpilde ir jāturpina saskaņā ar Likuma par jurisdikciju darba un sociālo jautājumu lietās (*Ley Reguladora de la Jurisdicción Social*) 239. pantu.
- 21 Ar 2013. gada 3. janvāra lēmumu iesniedzējtiesa šo sūdzību noraidīja, uzskatot, ka, tā kā maksātnespējas process nav noslēdzies, iepriekš minētais 2012. gada 13. novembra lēmums joprojām ir spēkā.

- 22 *E. Torralbo Marcos* darīja zināmu savu nodomu par 2013. gada 3. janvāra lēmumu iesniegt apelācijas sūdzību (*recurso de suplicación*) *Tribunal Superior de Justicia de Cataluña* (Katalonijas Augstākā tiesa).
- 23 Tā kā *E. Torralbo Marcos* nebija iesniedzis nodokļu administrācijas apliecinājumu par *Ley 10/2012* paredzētās valsts nodevas samaksu, viņš 2013. gada 13. marta lēmumā par procesa organizatoriskajiem jautājumiem tika aicināts šo apliecinājumu iesniegt piecu dienu laikā.
- 24 Par šo lēmumu 2013. gada 22. martā *E. Torralbo Marcos* iesniedza blakus sūdzību (*recurso de reposición*), kurā būtībā apgalvoja, ka viņam šī nodeva nav jāmaksā, pirmkārt, tāpēc ka saskaņā ar *Ley 1/1996* 2. panta d) punktu viņam kā darba ņēmējam un sociālā nodrošinājuma pabalsta saņēmējam esot jābūt tiesībām uz bezmaksas juridisko palīdzību un, otrkārt, tāpēc ka *Ley 10/2012* ir pretrunā Hartas 47. pantam, jo ir nesamērīgs un ar šajā pantā garantētajām pamattiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā nesaderīgs šķērslis.
- 25 Iesniedzējtiesa prāto par to, vai ar Hartas 47. pantu ir saderīgs tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, kurā darbiniekam ir noteikts pienākums maksāt valsts nodevu, lai varētu iesniegt pārsūdzību piespiedu izpildes procedūrā, lai panāktu, ka tiesas ceļā tiek atzīta darba devēja maksātnespēja, kuras rezultātā šim darba ņēmējam rastos tiesības vērsties attiecīgajā garantijas iestādē atbilstoši Direktīvai 2008/94.
- 26 Šajos apstākļos *Juzgado de lo Social Nr. 2 de Terrassa* (Terasas Darba un sociālo lietu tiesa Nr. 2) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālos jautājumus:
- “1) Vai [Hartas] 47. pantam ir pretrunā [*Ley 10/2012*] 1. pants, 2. panta f) punkts, 3. panta 1. punkts, 4. panta 2. punkta a) apakšpunkts, 4. panta 3. punkts, 5. panta 3. punkts un 6. un 7. pants, kā arī 8. panta 1. un 2. punkts, pirmkārt, tāpēc ka tajos nav paredzēta iespēja valsts tiesai valsts nodevas par darbību veikšanu tiesu iestādēs jebkādi pielāgot vai izvērtēt jautājumu par to samērīgumu (saistībā ar pamatojumu, ar kādu valsts tās uzliek, un to apmēru kā šķērslī efektīvai tiesību aizsardzībai tiesā), lai no šīm nodevām varētu atbrīvot pieteicēju, otrkārt, tiesai nav paredzēta iespēja ņemt vērā Savienības tiesību normu efektīvas piemērošanas principu un, treškārt, tai nav paredzēta iespēja novērtēt, cik konkrētā lieta, ņemot vērā tās apstākļus, ir svarīga tās dalībniekiem, ja šo nodevu samaksa ir priekšnosacījums “*suplicación*” sūdzības iesniegšanai?
- 2) Vai [Hartas] 47. pantam ir pretrunā [*Ley 10/2012*] 1. pants, 2. panta f) punkts, 3. panta 1. punkts, 4. panta 2. punkta a) apakšpunkts, 4. panta 3. punkts, 5. panta 3. punkts un 6. un 7. pants, kā arī 8. panta 1. un 2. punkts tāpēc, ka tie ir piemērojami tādā īpašā tiesvedībā kā darba un sociālo jautājumu lietas, kur kā līdzsvarotas saimnieciskās un sociālās attīstības [Eiropas Savienībā] pamatelements mēdz tikt piemērotas Savienības tiesības?
- 3) Vai iepriekš izklāstīto jautājumu kontekstā tāda tiesa kā iesniedzējtiesa drīkstētu nepiemērot tādu tiesisko regulējumu kā šeit aplūkotais, kurā nav paredzēta iespēja valsts tiesai, pirmkārt, valsts nodevas par darbību veikšanu tiesu iestādēs jebkādi pielāgot vai izvērtēt jautājumu par to samērīgumu (saistībā ar pamatojumu, ar kādu valsts tās uzliek, un to apmēru kā šķērslī efektīvai tiesību aizsardzībai tiesā), lai no šīm nodevām varētu atbrīvot pieteicēju, otrkārt, tiesai nav paredzēta iespēja ņemt vērā Savienības tiesību normu efektīvas piemērošanas principu un, treškārt, tai nav paredzēta iespēja novērtēt, cik konkrētā lieta, ņemot vērā tās apstākļus, ir svarīga tās dalībniekiem, ja šo nodevu samaksa ir priekšnosacījums “*suplicación*” sūdzības iesniegšanai?”

Par Tiesas kompetenci

- 27 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru saistībā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam Tiesa var interpretēt Savienības tiesības tikai tai piešķirtās kompetences robežās (šajā ziņā skat. spriedumu *McB.*, C-400/10 PPU, EU:C:2010:582, 51. punkts, kā arī rīkojumus *Cholakova*, C-14/13, EU:C:2013:374, 21. punkts, un *Schuster & Co Ecologic*, C-371/13, EU:C:2013:748, 14. punkts).
- 28 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Hartas piemērošanas joma attiecībā uz dalībvalstu rīcību ir definēta tās 51. panta 1. punktā, saskaņā ar kuru Hartas noteikumi dalībvalstīm ir saistoši tikai tad, ja tās īsteno Savienības tiesības (spriedums *Åkerberg Fransson*, C-617/10, EU:C:2013:105, 17. punkts).
- 29 Hartas 51. panta 1. punktā ir apstiprināta Tiesas pastāvīgā judikatūra, ka Savienības tiesību sistēmā garantētās pamattiesības ir jāpiemēro visās situācijās, kuras reglamentētas Savienības tiesībās, taču ne ārpus šādām situācijām (skat. spriedumu *Åkerberg Fransson*, EU:C:2013:105, 19. punkts, un rīkojumu *Sociedade Agrícola e Imobiliária da Quinta de S. Paio*, C-258/13, EU:C:2013:810, 19. punkts).
- 30 Ja tiesiskā situācija neietilpst Savienības tiesību piemērošanas jomā, tad Tiesas kompetencē nav to izskatīt, un attiecīgi norādītās Hartas normas pašas par sevi nevar būt šīs kompetences pamatā (šajā ziņā skat. spriedumu *Åkerberg Fransson*, EU:C:2013:105, 22. punkts; rīkojumus *Sociedade Agrícola e Imobiliária da Quinta de S. Paio*, EU:C:2013:810, 20. punkts; *Dutka* un *Sajtos*, C-614/12 un C-10/13, EU:C:2014:30, 15. punkts, kā arī *Weigl*, C-332/13, EU:C:2014:31, 14. punkts).
- 31 Tāpēc ir jānoskaidro, vai pamatlietā aplūkotā tiesiskā situācija ietilpst Savienības tiesību piemērošanas jomā.
- 32 Šajā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu aplūkotajā valsts tiesiskajā regulējumā, par kuru ir strīds pamatlietā, vispārīgi ir reglamentētas noteiktas valsts nodevas tiesu administrēšanas jomā. Ar to nav domāts īstenot Savienības tiesību normas. Turklāt tajās nav noteikumu, kuros konkrēti būtu reglamentēta šī joma vai kas varētu jel kā skart šo valsts tiesisko regulējumu.
- 33 Turklāt pamatlietā nav par to, kā interpretējama vai piemērojama kāda cita kā tikai Hartā esošā Savienības tiesību norma (skat. pēc analogijas rīkojumu *Sociedade Agrícola e Imobiliária da Quinta de S. Paio*, EU:C:2013:810, 21. punkts).
- 34 Turklāt, atšķirībā no iesniedzējtiesas minētās lietas, kurā taisīts spriedums *DEB* (C-279/09, EU:C:2010:811) un kas attiecās uz lūgumu par juridiskās palīdzības nodrošināšanu ar valsts atbildību saistītā prasībā, kas celta, pamatojoties uz Savienības tiesībām, no iesniedzējtiesas nolēmuma izriet, ka pamatlietas tiesvedībā aplūkotā valsts nodeva par darbību veikšanu tiesu iestādēs ir saistīta ar “suplicación” sūdzības iesniegšanu par iepriekš minēto 2013. gada 3. janvāra lēmumu, kurā iesniedzējtiesa noraidīja pieteikumu izlīguma piespiedu izpildei, ko *E. Torralbo Marcos* bija iesniedzis, pamatojoties uz valsts tiesībām, proti, Likuma par jurisdikciju darba un sociālo jautājumu lietās 239. pantu.
- 35 Iesniedzējtiesa patiešām norāda, ka *E. Torralbo Marcos* veiktās tiesāšanās pamatmērķis ir panākt *Fogasa* iesaistišanos *Korota* maksātnespējas gadījumā atbilstoši Direktīvas 2008/94 3. pantam.
- 36 Tomēr ir jākonstatē, ka pašreizējā pamatlietas tiesvedības posmā aplūkojamā situācija neietilpst nedz šīs direktīvas, nedz Savienības tiesību piemērošanas jomā vispār.
- 37 Proti, kā norāda arī Eiropas Komisija, no Direktīvas 2008/94 2. panta 1. punkta formulējuma izriet, ka to, vai darba devējs ir uzskatāms par maksātnespējīgu šīs direktīvas izpratnē, nosaka atbilstoši valsts tiesībām un ar kompetentas valsts iestādes lēmumu vai konstatējumu.

- 38 Taču, lai arī attiecībā uz *Korota*, kā teikts iesniedzējtiesas nolēmumā, 2008. gada jūnijā ir uzsākts tiesiskās aizsardzības process, šajā nolēmumā tomēr nav rodama konkrēta informācija, kas ļautu uzskatīt, ka šis uzņēmums pašreizējā pamatlietas tiesvedības posmā būtu maksātnespējīgs atbilstoši piemērojamajām Spānijas tiesību normām.
- 39 Gluži pretēji, no iesniedzējtiesas norādes, ka ar *E. Torralbo Marcos* pieteikumu izlīguma piespiedu izpildei ir gribēts panākt *Korota* maksātnespējas atzīšanu tiesas ceļā, izriet, ka saskaņā ar Spānijas tiesībām šis uzņēmums šobrīd netiek uzskatīts par maksātnespējīgu.
- 40 Ar to vien, ka ar savām darbībām *E. Torralbo Marcos* vēlas, kā norāda iesniedzējtiesa, panākt šādu maksātnespējas atzīšanu, lai varētu gūt labumu no *Fogasa* iesaistīšanās atbilstoši Direktīvas 2008/94 3. pantam, vēl nav pietiekami, lai uzskatītu, ka pamatlietā aplūkotā situācija šajā tiesvedības posmā ietilpst šīs direktīvas un līdz ar to arī Savienības tiesību piemērošanas jomā.
- 41 Jānorāda arī, ka savā iepriekš minētajā 2013. gada 3. janvāra lēmumā, par kuru *E. Torralbo Marcos* ir iesniedzis “suplicación” sūdzību, iesniedzējtiesa, atbilstoši tās teiktajam, viņa pieteikumu izlīguma piespiedu izpildei ir atteikusies apmierināt, pamatojoties būtībā uz to, ka, lai veiktu šo piespiedu izpildi, ir vajadzīgs lēmums, ko pieņem kompetentā komerctiesa, kurā *E. Torralbo Marcos* tika aicināts aizstāvēt savas tiesības.
- 42 Ar šo lēmumu netiek izspriests jautājums nedz par *Korota* maksātnespēju, nedz par ieinteresētās personas iespējamajām tiesībām uz to, lai gadījumā, ja atbilstoši piemērojamajām valsts tiesību normām *Korota* tiktu atzīta par maksātnespējīgu, kompetentā garantiju iestāde uzņemtos segt viņa nesaņemtos sociālā nodrošinājuma prasījumus saskaņā ar Direktīvu 2008/94.
- 43 No iepriekš izklāstīto apsvērumu kopuma izriet, ka pamatlietā aplūkotā tiesiskā situācija neietilpst Savienības tiesību piemērošanas jomā. Tāpēc atbildēt uz *Juzgado de lo Social Nr. 2 de Terrassa* uzdotajiem jautājumiem nav Tiesas kompetencē.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 44 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

Atbildēt uz *Juzgado de lo Social Nr. 2 de Terrassa* (Spānija) uzdotajiem prejudiciālajiem jautājumiem nav Eiropas Savienības Tiesas kompetencē.

[Paraksti]